

ESAS MESELE

Herkes bildiğini zannetse de, mesele bilmek değildir.

Mesele bilmediğini bilmektir. Kendini bilmektir.

Mesele övünmeden ve dövünmeden bilmediğini kabul etmektir.

Yazıldığına göre; **“Bilmediğini bilmenin güzelliklerinden biri de insanın kendini görebilmesi, dışarıdan nasıl görüldüğünün farkına varması, kendini de keşfetme çabasına girmesidir. Bilmediğini bilenler, kendini bilen insanlardır. Anlama çabası ve öğrenme, beyinde bilgi depolama ameliyesi değil, zihni ve ruhu özgürleştirme çabasıdır. Bir şeyi öğrenmenin ilk şartı da bilmediğini bilmektir. İnsan bildiğini sandığı bir şeyi asla öğrenemez.”**

Mesele bilinmeyenin karşısında yanılabilirliği tevazu ile kabul etmektir.

Mesele sağlam ruh için temiz yüreğe sahip olmaktır.

Mesele aynı organizmanın farklı organları olarak ruhsal birlikteliğin farkındalığına varmaktır.

Mesele niyette/eylemde zarar veren bütün bozuk güdülerden/kötülüklerden arınmaktır.

Mesele kibre bağlı saldırgan, olumsuz düşüncelerden, yıkıcı eleştirilerden kurtulmaktır.

Mesele içten pazarlıklı her türlü inadin, bencilliğin, dayatmanın, istismar ve sömürünün düzensiz ve gizli eğilimlerini törpülemektir. Mümkünse kesip atmaktır.

Mesele yıkıcı değil, yapıcı olmaktır.

Mesele zorlaştırmacı değil, kolaylaştırmacı olmaktır.

Mesele ağırlaştırıcı değil, hafifleştirici olmaktır.

Mesele egonun/nefsin hükümdarlığında köle olmamaktır.

Mesele egonun kendi sınırlarında haddini bilmesidir.

Mesele **Sen**'i duymak için **'Ben**'i susturmak, **Ben**'i haddinde tutmaktır.

Mesele insanın hem kendisine, hem başkalarına, hem bütün varlığa koşulsuz saygı duymasıdır.

Mesele insanın kendi benliğini yerli yerine koymasıştır.

Mesele insanın benlik davası gütmemesidir.

Mesele insanın kendi eksikliğini, noksanlığını kabul etmesidir.

Mesele insanın kendi zayıflığını ve güçsüzlüğünü keşfetmesidir.

Mesele kendini beğenmişliği; her türlü dışlamayı ve önyargıyı aşmaktır.

Mesele her türlü büyüklenmeyi ve efelenmeyi yenmektir.

Mesele Allah'ı bilmenin yolunun kendini bilmekten geçtiğini bilmektir.

Mesele bu idrake ve bu ışığa kavuşmaktır.

Esas mesele ruhun egemenliğinde özgür olmak, özgün kalmaktır.

Mesele özün gürleşmesidir...

Esas mesele özgünlüğü yakalamak ve özgünlük ile özgürlük arasındaki dengeyi korumaktır.

Mesele özgünlüğün ruhsal gözleriyle hakikate bakmaktır.

O hakikat tevazudur!

Mesele o hakikatin içinde ve o hakikatin yolunda sebat etmektir.

Mesele insanın kendi değerini azaltması değil, başka insanlara tevazu ile değer vermektir.

Mesele benliği aradan çıkararak, bütün varlığa tevazu ile gönül kapılarını açmaktır.

Mesele mütevazı bir ruhla barışık olmak ve yaşamın her bir zerresiyle hemhal olmaktır.

Mesele üstünlük taslamamak, kibirlenmemek, böbürlenmemek, etnik köken, sınıf/statü ve kimlik ayrımı gözetmeksizin insanlara ve hatta yaratılmışlara denk olduğunu bilmektir.

Mesele kâinatı saran o eşsiz ilahî fısıltıyı duymak ve benliği kendi derinliğine, en içe, kendisindeki öze geri çekmektir.

Mesele kıyaslama meselesi hiç değildir.

Mesele rekabet duygularına kapılmadan farklı yetenek ve becerileri kabul etmek ve gerektiğinde başkalarının yardımına sunmaktır.

Esas mesele yetki, makam, görev, yetenek ve becerilerde; sahip olunan her şeyde büyüklük taslamadan, minnet yapmadan hizmet etmektir.

Mesele herkesin aynı hamurdan olduğunu bilmek; ama herkesin piştiği fırının farklı olduğunu bilmektir.

Mesele anlama, değerlendirme, özümseme kapasitesinin farklı olduğunu bilmektir.

Mesele doğru anlamak, kavramak ve değerlendirmektir.

Mesele **"Yol, Hakikat, Yaşam benim"** (Yuhanna 14: 6) diyen Mesih'in ne demek istediğini anlamaya çalışmaktır.

Mesele **"Aranızda kim büyük olmak istiyorsa, herkesin hizmetkârı olsun"** (Matta 20:26) sözünün anlaşılmasıdır.

Mesele **"büyüklenenler küçülür, küçülenler yüceltilir"** (Matta 23: 12) sözünü daima akılda tutmaktır.

Mesele içselleştirme ve özümseme meselesidir.

Mesele ruhun özgürlüğü olan samimiyet ve tutarlılık meselesidir.

Esas mesele insan onurunu yüceltecek bir erdeme sahip olmaktır. Her şeye rağmen insan kalmaktır.

Mesele özdeşleşme ruhuyla bütün varlığa yar ve yardımcı olmaya çaba göstermek; hayattan, insanlardan, bütün bir kâinattan ilham almak ve imkânlar ölçüsünde başkalarına ilham vermeye çalışmaktır.

Esas mesele **"Rab bize korku ruhunu değil, fakat güç, sevgi ve özdenetim ruhunu vermiştir"** (2 Timoteos 1: 7) sözüyle aydınlanmaktır.

Mesele bunun yüksek farkındalığıyla hayata bakmaktır.

Mesele kendine yakın olmaktır. Haddini bilmektir.

Bir Fars atasözü der ki:

"O ki, bilmiyor ama biliyor bilmediğini; çocuktur, onu eğitin, yetiştirin.

O ki, bilmiyor ama bilmiyor bilmediğini; cahildir, ondan uzak durun.

O ki, biliyor ama bilmiyor bildiğini; belki uykudadır, onu uyandırın.

O ki, biliyor ama biliyor bildiğini; bilge kişidir, onu takip edin."

Yusuf Beğtaş